

“De Wekker”, april 1959, 13^e jaargang, nummer 2.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

13e jaargang - april 1959 - nr. 2

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

WETENSCHAP
EN
KUNST

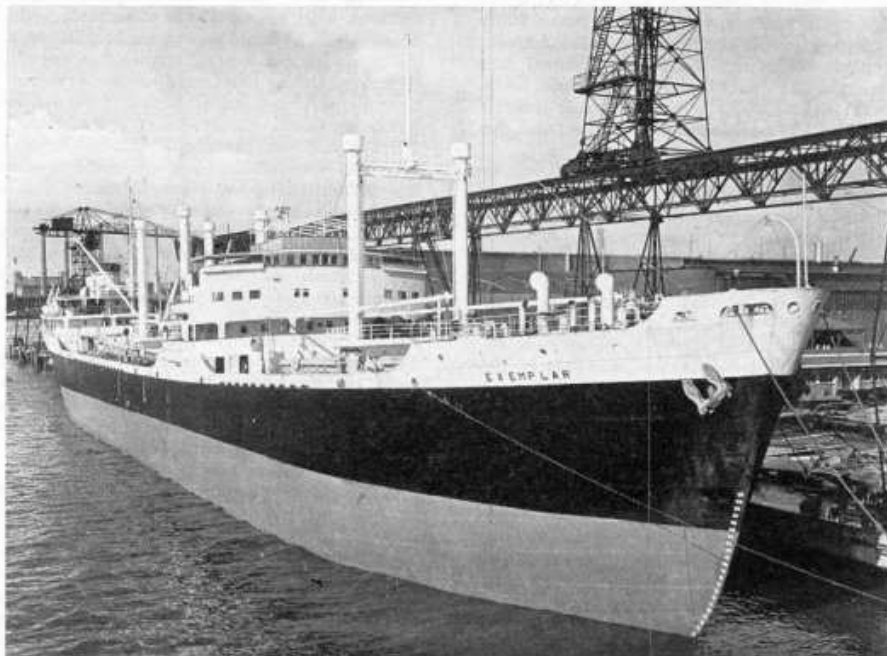
Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij-
„Nieuwe Waterweg“ N.V. W.E.K.

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

DE EXEMPLAR

In ons decemnummer van het vorige jaar publiceerden wij een foto van dit schip zoals het, als tankschip, op 21 november 1958 bij ons in de haven kwam. Bijgaande foto toont U hoe het voormalige tankschip er nu als vrachtschip uitziet.

Op 15 april j.l. werd het door de Italiaanse reder

overgenomen en vertrok het van de R.D.M.

Gedurende de verbouwing van de romp werd tevens de daarin geplaatste vier cilinder Doxford motor, ingericht voor verbranding van zware olie.

Met dit karwei heeft de R.D.M. in betrekkelijk korte tijd een belangrijk reparatiewerk verricht.

Atomen

in dienst van de vrede

1 Energiehonger - een wereldprobleem.

Hoe lang zal het nog duren voordat onze energievoorraad aan kolen en olie uitgeput is? Een vraag die lang niet gemakkelijk is te beantwoorden en waarop de antwoorden dan ook nogal uiteenlopen. We zullen ons niet wagen aan ingewikkelde berekeningen of een overzicht geven van soms sterk afwijkende schattingen.

Hoe de meningen van pessimisten of optimisten ook mogen verschillen, over een aantal feiten zijn ze het allemaal wel eens. De energievoorziening wordt in de toekomst een van de grootste wereldproblemen.

In de loop van miljoenen jaren heeft er zich een grote voorraad fossiele brandstoffen, waarvan kolen en olie de voornaamste zijn, in de aardkorst gevormd. Al is die erfenis aanzienlijk, onuitputtelijk is hij beslist niet. Eeuwenlang heeft de mens haast alleen maar spierkracht tot zijn beschikking gehad om arbeid te verrichten.

Door de uitvinding van de stoommachine en de explosiemotor en door de toepassing van de elektriciteit is geleidelijk een geheel nieuwe situatie ontstaan. Ruim een eeuw geleden leverde de menselijke lichaamskracht in de Verenigde Staten nog 15,4% van de totaal aangewende energie, het dier 78,8% en de machine 5,8%.

In 1960 zal de mens 2,4% van de totale energie leveren, het dier 1,3% en de machine niet minder dan 96,3%.

Vooraf door de stormachtige ontwikkeling van de techniek in de laatste eeuw worden de beschikbare energiebronnen danig aangesproken. Tegenwoordig maken we in 10 jaar tijd meer op dan in wellicht honderd-duizend jaren aan fossiele brandstoffen in de aardkorst is gevormd!

Dit „potverteren” van brandstoffen begint steeds groter vormen aan te nemen. Over de gehele wereld is het steenkoolverbruik in de afgelopen halve eeuw ongeveer verdrievoudigd, terwijl het oliegebruik in diezelfde periode meer dan dertien maal zo groot werd.

Aan het eind van de 19e eeuw namen de zes landen van de tegenwoordige Euromarkt samen met Groot-Brittannië driekwart van de wereldproduktie van steenkool voor hun rekening. Daardoor waren ze niet alleen in staat tot een industriële ontwikkeling zonder weerga, maar konden ze voor de rest van de wereld ook optreden als leverancier van produkten die door middel van energie werden gefabriceerd. Thans zijn de Europese landen meer en meer gedwongen hun energiebehoefte door invoer te dekken. De balans is dus in ongunstige zin omgeslagen. Kort vóór de tweede wereldoorlog voerden de Euromarktl landen gemiddeld 5% van hun behoeften in.

Dit percentage is thans al tot boven de 25% opgelopen.

Voor ons eigen land zijn de tekorten verhoudingsgewijs nog groter. Terwijl we op het ogenblik al ruim de helft van de nodige energie moeten invoeren, zullen we in 1975 naar schatting voor meer dan twee derde van de invoer afhankelijk zijn.

Ook zonder nog meer getallen is het duidelijk dat

voor ons land, voor Europa en voor de gehele wereld de vraag: „Hoe komen we in de toekomst aan voldoende energie?” steeds dringender wordt.

Onze welvaart staat erbij op het spel. Slagen we er niet in te voldoen aan de voortdurend toenemende vraag naar energie, dan moeten we met een drastische verlaging van ons levenspeil rekening houden. Een der vooraanstaande Nederlandse geleerden heeft in dit verband de opmerking gemaakt: „Wij hebben moeder aarde altijd maar geplunderd en wel op kosten van ons nageslacht. Dat mochten wij wel eens goedmaken tegenover dat nageslacht.”

Wat moeten we doen om aan dat dreigende energietekort te ontkomen? We kunnen meer dan tot nog toe gaan profiteren van de „witte steenkool”, de kracht van het stromende water. We moeten proberen gebruik te maken van de energie die schuilt in de zonnewarmte, de windkracht en het optreden van eb en vloed. Maar het ziet er thans toch allerm minst naar uit dat deze energiebronnen op korte termijn dé oplossing zullen kunnen bieden.

Het zal in de eerste plaats de kernenergie zijn, die uitkomst moet bieden. Langs wetenschappelijke weg is de mens erin geslaagd de enorme hoeveelheden energie, die in de kernen van de atomen verborgen zijn, vrij te maken. Helaas heeft deze nieuwe bron van energie zich allereerst aan ons geopenbaard als een huiveringwekkende macht, die dood en verderf zaait.

Het is dan ook begrijpelijk dat het woord „aatom” voor heel velen alleen maar een sinistere klank heeft. Hoe verschrikkelijk de eerste toepassing van de kernenergie ook is geweest en welke gevaren er blijven dreigen wanneer het aatom in dienst van verwoesting en vernietiging wordt gesteld, we mogen niet uit het oog verliezen, dat de kernenergie bij een verstandig gebruik een grote zegen voor de mensheid kan worden.

Alleen reeds door het feit dat onze klassieke brandstoffen binnen afzienbare tijd uitgeput raken, zullen we de hulp van de kernenergie moeten inroepen. Terrecht kan gezegd worden dat de kernenergie op het juiste moment tot onze beschikking is gekomen, waardoor de wereld enkele eeuwen voor een noodlottig energietekort kan worden behoed.

Het zou verkeerd zijn te denken dat de kernenergie heel snel de steenkool en de olie zal verdringen, zoals in de achter ons liggende jaren wel is geopperd. Nog tientallen jaren zullen we deze klassieke brandstoffen hard en hard nodig hebben. Maar we mogen niet vergeten dat we van deze produkten een veel nuttiger gebruik kunnen maken dan we tegenwoordig veelal doen als we ze eenvoudigweg opstoken. Ze zijn namelijk uiterst waardevolle grondstoffen voor de chemische industrie, die ons tal van onontbeerlijke produkten kan leveren.

Ook daarom is het zaak zuinig met steenkool en olie om te springen en van de nieuwe mogelijkheden, die de atoomkern voor de energievoorziening kan bieden, ten volle profijt te trekken.

Hoe de mens erin is geslaagd de ontzaglijke hoeveelheden energie, die in de atoomkern opgesloten zijn, vrij te maken, komt in een volgend artikel aan de orde.

SNEL - SNELLER - SNELST

De rustige tijd van de postkoets en de trekschuit is voorbij. Onze moderne tijd stelt geheel andere eisen aan de verplaatsingssnelheid. Maar toch gaat het ons nog niet snel genoeg!

Snelheid beheerst ons gehele leven, van de wieg tot het graf. Voor de babies snelvoeding en voor de gestorvenen een snelle begrafenis. We hebben een snelkookpan, een sneldroogscheerapparaat en een snelbrommer.

Elke dag kunnen we weer lezen van nóg snellere auto's en nóg snellere vliegtuigen. Dat straks superstraaljagers meer dan 20.000 km per uur gaan vliegen kan ons nauwelijks meer verbazen.

Dit levenstempo heeft vèrstrekkende gevolgen. Hartkwalen en managersziekte komen steeds meer voor. Helaas komt deze snelheids-neurose ook in het verkeer, een zaak van leven en dood, tot uiting. Maar al te graag wordt de innerlijke onrust uitgeleefd op het gaspedaal. De franse schrijver André Siegfried slaat de spijker op zijn kop wanneer hij constateert dat „het er tegenwoordig niet om gaat snel te zijn, maar SNELLER, altijd maar sneller”. Het is niet de snelheid als zodanig die essentieel is, maar het inhalen. Deze manie speelt zich af op alle levensterreinen, ook in de lucht en op de weg.

Dat snelheid en veiligheid als water en vuur zijn, is beslist niet waar. Een belangrijk beginsel in de verkeersregels is dat men verplicht is zijn snelheid aan te passen aan de omstandigheden, dus o.a. aan het overige verkeer. Dit wil dus zeggen dat men niet alleen naar het snelverkeer moet kijken, maar evengoed ook naar het langzame verkeer, dus fietsers en voetgangers. Dat dit noodzakelijkerwijze betekent dat men „langzaam” moet rijden is lang niet altijd waar. De „kruipers” zijn evengoed een gevaar op de weg als de „snelheidsmaniakken”. Bovendien schept een vlotte verkeersafwikkeling meestal minder gevaren dan gestuntel. Om nu de gulden middenweg te vinden is een kwestie van mentaliteit en discipline. Er kan niet vaak genoeg worden gewezen op de verantwoordelijkheid van de weggebruiker voor zijn medemensen. Haast is in deze een slechte raadgever.

Binnen de bebouwde kom, waar door beschikbaar wegoppervlak en de verkeersintensiteit daadwerkelijk moest worden opgetreden tegen de verkeersonveiligheid en het grote aantal ongelukken, is op 1 november 1957 de snelheidslimiet van 50 km ingevoerd. Hoewel deze maatregel niet altijd evenveel waardering ondervindt spreken de cijfers voor zichzelf.

Het eerste jaar van deze maatregel (dus in de periode 1 november 1957 - 1 november 1958) vielen er 1493 slachtoffers tegen 1744 in de overeenkomstige periode van 1956/1957. D.w.z. dat er 251 slachtoffers minder vielen in een verkeer, dat in omvang en intensiteit toenam!

Het aantal verkeersongevallen blijft stijgen. In 1957 waren het er 133.761, in 1958 echter 137.627. Maar deze toeneming heeft voor een belangrijk deel betrekking op het verkeer buiten de bebouwde kommen. Bovendien

blijkt uit de statistieken dat bij botsingen binnen de bebouwde kommen minder ernstige slachtoffers vielen. Een bewijs, dat de beperkte snelheid een gunstige invloed uitoefent op de verkeersafwikkeling in de dorpen en steden.

Laten wij hopen dat deze gunstige ontwikkeling zich zal blijven voortzetten. Dat kan, als U en wij en iedereen op z'n tijd snelheid weet te matigen.

„Haasthebben” is een symptoom van onze tijd. Wij moeten mee in de maalstroom van het leven, of wij willen of niet.

Maar zo ergens, dan kan hier het woord van La Fontaine: „Het baat niets, hard te lopen, men moet op de juiste tijd vertrekken”, nuttig zijn.

Persdienst van het Verbond
voor Veilig Verkeer.

Vacantie

Het is bijna al zo ver weer,
Ja, de tijd is spoedig daar.
Plannen zijn alreeds besproken,
Waar naar toe, naar ginds of daar.

Auto's, fietsen en ook brommers,
Auto's, soms met caravan,
Alle worden nagekeken
Om straks goed van start te gaan.

Naar Italië of naar Spanje,
Naar de Hoek of naar Schiedam,
Naar het park of naar Rockanje,
Of Speelgoedstad Madurodam.

Zo heeft ieder mens zijn plannen
Die, gedreven door de lucht
Van de Lente en de Zomer,
Naar de hei en stranden vlucht.

Ouders met een vijftal kind'ren,
Gaan het meest maar dagjes uit.
Soms naar Blijdorp, naar de dieren,
Want men weet, wat dit beduidt:

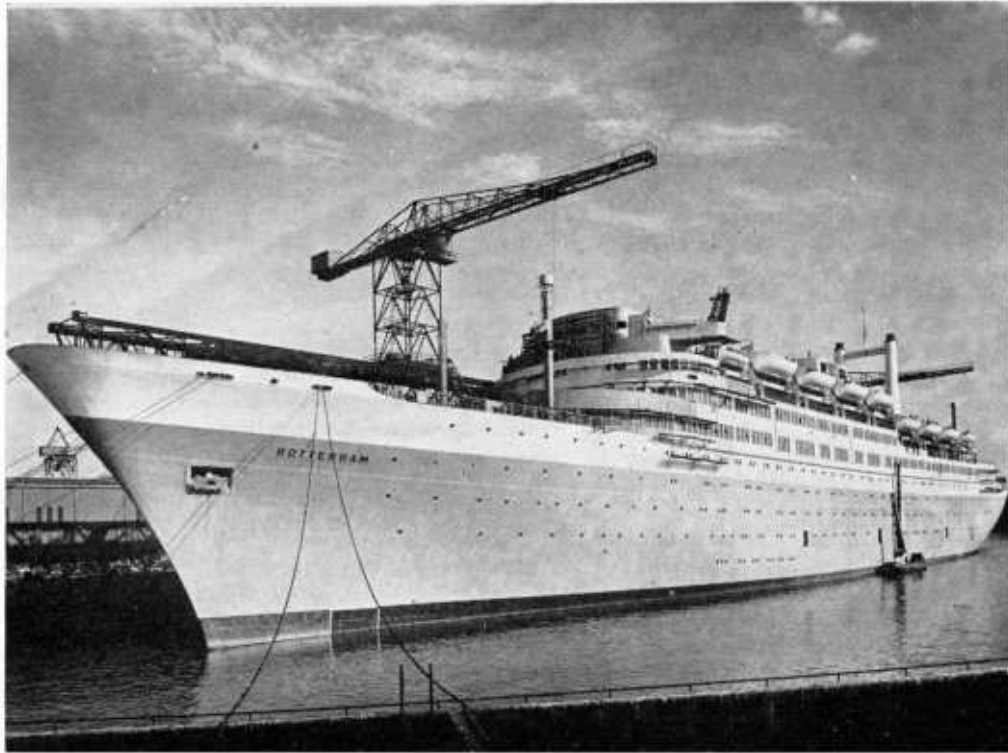
Pa tracteert dan op wat ijsjes
Aan zijn kind'ren, nog zo klein,
Zelf pikt hij dan maar een pilsje,
Ma een glaasje bessenwijn.

Velen zijn er die gaan trekken;
Waar men komt of men belandt,
Dat kan hen de pet niet kreuken,
Zij trekken soms door 't hele land.

Is 't in Walcheren of in Steenwijk,
In Maasdam of in Aalsmeer,
Als ze „moel” zijn gaan ze rusten,
Leggen fiets of brommer neer.

'k Hoop voor hen en voor mij zelve,
Voor allen die met vakantie gaan,
Dat de zon maar veel zal schijnen
Waar U ook naar toe mag gaan.

J. de Koning

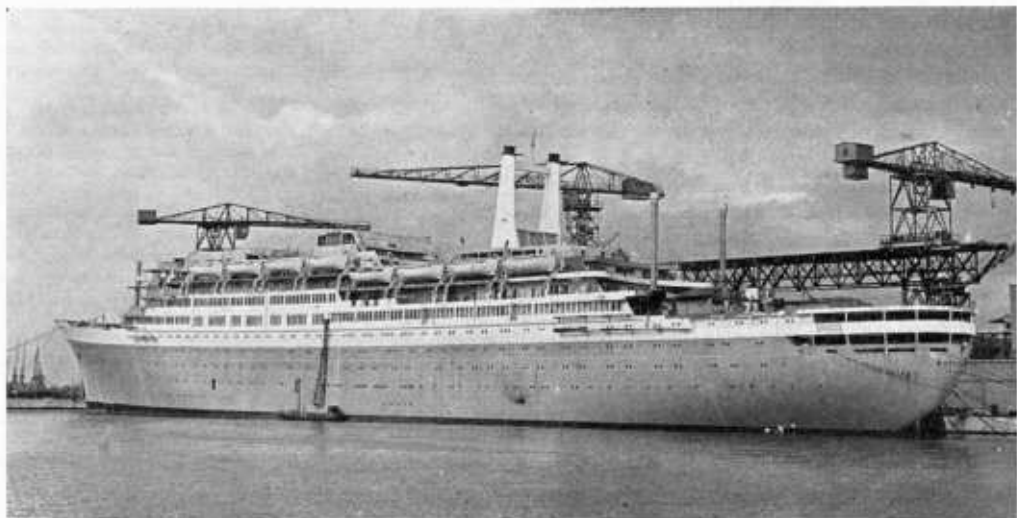
DE ROTTERDAM

Niet iedereen is in de gelegenheid de Rotterdam te zien zoals dit schip op deze foto's wordt getoond. Vandaar dat wij deze voor de liefhebbers en verzamelaars afdrucken.

De voortgang van de bouw is, vergeleken met de foto's in onze reeds verschenen nummers, duidelijk

te zien.

In mei, als het schip in ons nieuwe dok 9 staat, zal de radarmast aan boord geplaatst worden, zodat dan het uiterlijk van dit trotse zeekasteel nagenoeg compleet zal zijn. Ook daarvan zullen wij in de volgende nummers wat laten zien.

Nederland, **VAKANTIELAND,**

is groter dan U denkt!

Dagelijks wordt ons duidelijk gemaakt dat we in ons land met een angstwekkend tekort aan ruimte te kampen hebben. Ruimte voor de uitbreiding van onze wooncentrums, ruimte voor de vergroting van ons weggennet, ruimte voor de landbouw en de veeteelt, ruimte voor de handel en industrie, ruimte voor de recreatie.

Voor de recreatie komt helaas nog maar al te vaak bij het zoeken van een oplossing in de verdrukking. Men is gauw geneigd om de steeds groter wordende behoefte aan recreatieruimte niet die aandacht te geven die deze behoeft. Men vergeet maar te vaak dat de recreatie, de natuurlijke ontspanning, een absolute noodzakelijkheid is voor een werkelijk menswaardig bestaan.

Gelukkig zijn zowel vele particuliere instellingen als overheidsinstellingen zich van deze situatie bewust en wordt in steeds sterkere mate de noodklok geluid ten behoeve van betere en ruimere recreatiemogelijkheden in de vrije natuur.

Wanneer U van deze sombere woorden kennis neemt moet het U vreemd sandoen dat boven dit artikel vermeld staat dat Nederland, als vakantieland, groter is dan U denkt.

Toch is dit zo en past het geheel in het kader van de ontwikkeling van het in ons land bestaande recreatieprobleem, wanneer ik U hierop wijs. Vele landgenoten verkeren thans in vakantiestemming. Onvoorstelbare hoeveelheden brieven worden dagelijks gepost met verzoeken om inlichtingen over mogelijkheden om een week of langer ergens te kunnen verblijven. Aan de balies van de verkeersbureaux verdringen zich de mensen om in een persoonlijk gesprek het nodige aan de weet te komen.

Wanneer men de vakantie zou vergelijken met een maaltijd dan zou men kunnen zeggen dat de vakantie-honger ieder jaar opnieuw geconcentreerd wordt op de overbekende en veel genuttigde spijzen, waarvan men van te voren weet, dat ze goed zijn.

Het is — helaas — een bekend feit, dat vele Nederlanders er moeilijk toe kunnen komen iets te kiezen dat vreemd is en dus verrassingen kan opleveren. En dat is nu juist de afwisseling die zoveel kleur aan ons kleurloze leven van iedere dag kan geven.

Wijk nu eens af van het zo overbekende vakantie-menu. Nederland bestaat niet alleen uit Veluwe en Zuid-Limburg. Er zijn vele gelijkwaardige gebieden, even gemakkelijk bereikbaar, die een goede vakantie mogelijk maken. Stoor U nu eens niet aan de ervaringen, de — overigens goed gemeende — raadgevingen van familie en bekenden ten aanzien van de te bezoeken, veelbezochte, streek.

Maak van Uw vakantie een ontdekkingsreis in Uw eigen land en bezoek streken, die als „nog” vreemde spijzen op de vakantiemenukaart voorkomen.

Maak van Uw vakantie een goed, onvergetelijk avontuur. Leer vreemde — en toch eigen — streken, mensen en gewoonten kennen. Vele toeristische bureaux, V.V.V.'s e.d. zullen U hierbij graag helpen.

BEDENK:

Een werkelijk goede vakantie hebt U door:

- * Te genieten van rust en ruimte, dus indien mogelijk in de periode buiten de schoolvakanties;
- * het ondernemen van een ontdekkingstocht in nog weinig bezochte streken van ons land;
- * ongestoord te genieten van de schoonheid van natuur en landschap, zonder dat U ontsierende sporen achterlaat.

Doe het in 1959 en U wilt niet meer anders!

DE POORT UIT!

De heer J. C. van Loo, onze portier bij de hoofdingang, verliet donderdag 26 maart j.l. de R.D.M. met pensioen. 's Middags 1 uur nam hij afscheid in het leslokaal, waarbij zijn naaste medewerkers en zijn vrienden hem en z'n echtgenote een fraai tapijt en bloemen schonken, overhandigd door de heer Magielse.

Namens de afdeling sprak de heer Van Dam, die de scheidende kenschetste als een plichtsgetrouwe medewerker en van zijn waardering en dankbaarheid blijf gaf. Spreker hoopte dat voor hem en zijn gezin nog vele goede jaren zullen zijn weggelegd.

De heer Van Loo, getroffen door de grote belangstelling, uitte zijn gevoelens in een gloedvolle toespraak, waarin hij allen van harte dankte voor de prettige samenwerking en voor het prachtige geschenk. De heren Van Dam en De Ruiter kregen hierbij een persoonlijk woord.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

JAARVERGADERING

Hiermede nodigen wij onze leden uit tot het bijwonen van de jaarlijkse algemene ledenvergadering, die zal worden gehouden in de foyer van

**ONS HUIS,
Gouvernestraat 133,**

op donderdag 21 mei a.s., des avonds te 8 uur precies.

AGENDA:

1. Opening
2. Notulen
3. Jaarverslag van de secretaris
4. Jaarverslag van de penningmeester
5. Mededelingen
6. Vaststelling contributie
7. Bestuursverkiezing
8. Verkiezing kascontrolecommissie
9. Rondvraag
10. Sluiting.

De bestuursleden M. P. v.d. Borden, J. L. Ketting, T. C. Schilder, P. Schot en A. de Groot zijn aan de beurt om af te treden. Zij stellen zich, echter met uitzondering van de heer De Groot, die binnenkort de „Nieuwe Waterweg” met pensioen gaat verlaten, weder herkiesbaar.

Voorstellen en namen van kandidaten kunnen vóór 21 mei bij de secretaris worden ingediend.

Van de kascontrolecommissie zijn de heren P. Ottink en C. J. Swinkels aftredend.

De kasbescheiden liggen ten huize van onze penningmeester (Pasteursingel 7a) op 18 en 19 mei a.s. voor onze leden ter inzage.

In verband met het 15-jarig bestaan van onze vereniging zal deze vergadering een feestelijk karakter dragen.

W.E.K. OP REIS

naar „Oud Valkeveen”, het eldorado van het Gooi.

Gelegen aan het IJsselmeer, omringd door prachtige bossen, ligt het ideale ontspanningsoord „Oud Valkeveen” in het prachtige Gooise land.

Dit is het doel van onze zaterdagmiddagtocht, die wij op 30 mei a.s. in geriefelijke toerwagens van de E.V.A.G. zullen maken.

De prijs van deze prachtige tocht vol afwisseling, waarvoor uitsluitend leden van W.E.K. zich kunnen laten inschrijven, bedraagt f 3,50 per persoon.

Vertrek:

- 1 uur 45 Vlaardingen (Visbank)
- 2 „ Schiedam (Hoofdpostkantoor)
- 2 „ 15 Rochussenstraat (G.E.B.)
- 1 „ 45 Rondoplein
- 2 „ Karel de Stouteplein

U kunt zich tot **11 mei** voor deze reis laten inschrijven door het briefje in te vullen dat U op 4 mei in het loonzakje zult aantreffen.

Ook gepensioneerden kunnen zich voor deze reis laten inschrijven aan het loket van de Loonafdeling. De reissom moet dan gelijktijdig worden voldaan.

REIZEN

Naar de Keukenhof

Wilt U genieten van een mooie bloembollencultuur? Ga dan eens met ons mee naar de Keukenhof!

Zaterdag 9 mei brengen wij een bezoek aan de Keukenhof. We vertrekken te 1 uur 30 van het Postkantoor Schiedam, 1 uur 50 van de Heyplaat, Rondoplein, 2 uur van de Dorpsweg, hoek Wolphaertsbocht en 2 uur 10 van de Rochussenstraat bij het G.E.B.

De prijs voor deze middagtocht is f 4,25, waarin de toegangsprijs voor de Keukenhof is begrepen.

Geeft U spoedig op. Kaarten zijn verkrijgbaar bij de bekende adressen.

Dagtocht naar Noord Limburg op woensdag 24 juni a.s.

Voor deze tocht kunnen zich nog enkele personen opgeven. De route is als volgt: Rotterdam, 's-Hertogenbosch, Veghel, Oplo, Overloon met bezoek aan het oorlogsmuseum aldaar, bijzonder belangwekkend; toegangsprijs f 1,—. Dan Venray, door het Peelgebied via Deurne en over Heeze, Loende, Valkenswaard met bezoek aan de Wiven te Veldhoven, door de Brabantse Kempen, langs Tilburg en Breda naar Rotterdam.

De prijs voor deze mooie tocht bedraagt f 8,50. Dit bedrag is inclusief 's morgens koffie en 's middags thee. Voor deze tocht kunt U zich opgeven tot en met zaterdag 13 juni. Plaatsen, waarvan men vertrekt en vertrektijden worden in de volgende Wekker opgegeven.

Bestuur Reisclub

W.E.K. bestond 21 april 15 jaar.

Dit heuglijke feit willen wij niet geheel onopgemerkt voorbij laten gaan, zodat wij besloten tot het geven van een

SOIREE DANSANTE

OP ZATERDAG 6 JUNI a.s. IN DE GROTE ZAAL VAN ODEON.

Aanvang 8 uur.

Medewerking verlenen:

Ons W.E.K. dansorkest Melody & Rhythm en
de Beyerse Kapel van de Rotterdamsche Harmoniekapel.

Het BAL staat onder leiding van Freddy de Groot.

Diverse attracties

Toegangskarten à f 0,30 zijn van 11 mei af verkrijgbaar bij de bekende adressen. De netto-opbrengst stellen wij ter beschikking van de ziekenkas.

MODELBOUW

Waarde vrienden.

Zoals U bij de jaarwisseling in het maandblad De Modelbouwer hebt kunnen lezen is het lidmaatschap met f 0,50 per jaar verhoogd. Een gering bedrag, doch dit is in de

loop der jaren al een paar keer geschied omdat het drukken van het maandblad steeds duurder werd. Wij hebben onze contributie steeds op hetzelfde peil kunnen houden, doch nu ziet het bestuur zich tot z'n spijt genoodzaakt om de zomercontributie van mei t/m auguste te verhogen. Voor de 4 zomermaanden tezamen komt er een verhoging van 35 cent.

Voor de leden tot 18 jaar wordt de contributie dus van f 1,— gebracht op f 1,35 en voor onze leden boven de 18 jaar van f 1,90 op f 2,25.

Dit geldt alleen voor de vier zomermaanden tezamen. De contributie voor de overige maanden blijft gehandhaafd op f 0,65 en f 0,80 per maand.

Wij hopen deze verhoging, als het enigszins kan, niet te moeten herhalen. Door de geringe inkomsten in de zomermaanden waren wij wel genoodzaakt deze maatregel te nemen. Wij verwachten dat al onze leden accoord gaan met deze maatregel van het bestuur.

Vrienden, deze verhoging zal toch geen beletsel zijn voor Uw lidmaatschap? Nieuwe leden zijn nog steeds van harte welkom in onze club. Deze maand sluit het seizoen, doch de eerste zaterdag in september begint het nieuwe seizoen weer. U kunt zich bij de heer P. de Kwant of bij ondergetekende in de leerschool bankwerker-draaiers opgeven voor het lidmaatschap.

C. Blinksma
Penningm.

FOTOCLUB

Vrienden, hier zijn we weer present, met een stukje in De Waker. Onze club heeft in de afgelopen maanden een verheugende activiteit getoond en wij hopen dat dit zo blijft.

Wij hebben diverse plannen voor het komende seizoen. Hier volgt het programma, zoals wij het ons hebben gedacht:

- 14 mei.** Foto van de Maand (onderwerp wordt nog bekend gemaakt).
- 24 mei.** (zondag) Fototocht naar het oude Delft, met de trein en niet op de fiets, want daar heb je met fotograferen meer last dan gemak van, (van die fiets dan). We vertrekken 's morgens om 8 uur van de Heyplaat; dat is wel vroeg, maar we zijn dan weer bijtijds thuis. We rekenen op al onze leden; vrouwen en verloofden gaan natuurlijk ook mee!
- 28 mei.** Clubavond. De heer de Jong zal één of ander fotografisch onderwerp behandelen.
- 11 juni.** Foto van de Maand, tevens gezellige avond in verband met ons 7-jarig bestaan.
- 25 juni.** Weer Foto van de Maand; de onderwerpen voor deze laatste avonden worden tijdig bekend gemaakt.

Deze avond is tevens bedoeld als afsluiting van het seizoen, want in juli en augustus is ons lokaal gesloten. Op 3 september beginnen de clubavonden weer.

Tussen deze twee datums ligt voor de meesten van ons de vakantie en hoewel het nog lang zover niet is, wilden wij toch enkele opmerkingen maken over onze camera in vakantie.

In de eerste plaats controleer je natuurlijk of je camera wel helemaal in orde is voor je vertrekt. Of de sluiters goed werkt, het filmtransport niet hapert, enz. Van binnen en buiten goed uitstoffen kan helemaal geen kwaad; je hebt tegenwoordig van die mooie stofkwastjes met een blaasbalgje er aan, prima om je camera stofvrij te maken.

Neem ook voldoende films mee van het merk waaraan je gewend bent, want het is niet zeker dat je die

Deft

Foto P. Krattjeveld

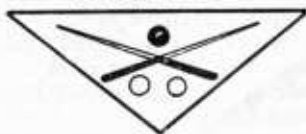
in je vakantie-omgeving kunt kopen. Ook je toestel niet in de koffer pakken, maar steeds bij de hand houden, zodat je geen enkel leuk moment ontsnapt. Vergeet vooral je statiefje niet; je hebt er veel gemak van en de foto's worden, door van een statief gebruik te maken, veel beter omdat ze dan niet aan bewegingsvaagheid lijden.

Als je het nog niet geprobeerd hebt, neem dan eens een kleurenfilm mee, want het is toch wel een fantastisch gezicht onze eigen kleurenfoto's op het scherm geprojecteerd te zien!

Zoals ik al zei, het is zover nog niet, maar je hebt nu nog de tijd te zorgen dat je fotospullen netjes in orde zijn.

J.B.

BILJARTEN

Het jaarlijkse Paas-eieren-toernooi is weer ten einde. De behaalde prijzen van de Clubkampioenschapcompetitie en de eieren zijn dan ook weer op woensdag 25 maart j.l. in ons Clublokaal in een zeer

prettige stemming uitgereikt. De Clubkampioen, de heer H. Hanswijk, werd daarbij nog eens extra gehuldigd.

De eierencompetitie was gebaseerd op moyenneverbetering. De speler die zijn moyenne het best verbeterd had, kreeg de meeste eieren met een minimum van 12 eieren per speler. De uitslag was als volgt:

Groep A	gesp. partijen	moyenne		+ of -
		oud	nieuw	
1 A. Dekker	10	2,45	2,74	+ 0,29
2 A. Prins	9	2,29	2,53	+ 0,24
3 C. Oskam	10	2,02	2,21	+ 0,19
4 J. van Buuren	7	1,38	1,41	+ 0,03
5 A. Scheurwater	8	3,16	2,92	- 0,24
6 J. Kaasjager (ziek)				
7 P. Meuleman (nieuw lid)			1,71	

Groep B

1 C. J. Swinkels	10	1,20	1,22	+ 0,02
2 A. Brouwer	9	0,86	0,87	+ 0,01
3 A. Hilgersom	7	1,23	1,23	
4 J. C. Hempel	6	0,99	0,97	- 0,02
5 H. Hanswijk	9	1,37	1,35	- 0,02
6 E. v.d. Adel	4	1,10	1,08	- 0,02
7 J. Eerland (nieuw lid)			1,35	
8 D. Doolaard			1,04	

Tweekamp Biljartclub - Hoofdbestuur „W.E.K.”

De traditionele wedstrijd tussen het Hoofdbestuur en de Biljartclub werd weer in een gezellige en sportieve sfeer gespeeld. Helaas moest de heer P. Dinkelaar verstek laten gaan. Mogelijk werd hierdoor de uitslag beïnvloed, want met het kleinste mogelijke verschil werd gewonnen door de biljartclub.

Uitslag: Biljartclub 12 - Hoofdbestuur 10.

Voor de kortste partijen waren 12 eieren beschikbaar, terwijl voor de langste partij 6 eieren werden uitgereikt. Voor het Hoofdbestuur speelde de heer M. P. v.d. Borden een zeer goede en de kortste partij, n.l. 27 beurten, terwijl de heer P. van Gulik een bijzondere prestatie heeft verricht door z'n partij als beginnening snel uit te maken, al werd er wel van de zijde van het Hoofdbestuur gemopperd dat hem te veel was voorgezegd. Maar je moet ze dan nog kunnen maken ook, of niet? De heer Brouwer won een prijs door in 32 beurten zijn partijtje te winnen. De heer E. v.d. Adel sleepte een prijsje voor de langste, gewonnen partij in de wacht. Bij het Hoofdbestuur schuilen veel goede leden voor de biljartclub. Willen de heren eens ernstig in overweging nemen lid te worden?

En nu maar weer een jaartje wachten op deze steeds terugkerende, gezellige wedstrijd.

A. Prins

DANKBETUIGING

Mede namens mijn vrouw dank ik het bestuur en de leden van W.E.K. van harte voor de versterkende middelen, die ik tijdens mijn ziekte van hen mocht ontvangen.

D. Krapels

Op 31 maart 1959 gingen met pensioen de heren

J. C. VAN LOO,

portier, geboren 1 december 1893 en wonende Heerjansweg 128 te Rotterdam, die van

24 augustus 1942 af werkzaam was bij de R.D.M.

C. ROMIJN,

werkmeester klinkers, geboren 21 maart 1894 en wonende IJselmondestraat 94a te Schiedam, die van 11 oktober 1920 tot 12 juni 1944 bij de N.W. en daarna bij de R.D.M. werkzaam was en

B. SMIT,

draaier, geboren 25 oktober 1896 en wonende Rondolaan 95 te Rotterdam, die van 24 januari 1916 af, met enkele onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 30 april 1959 gingen met pensioen, de heren:

C. J. MAGIELSE,

portier, geboren 14 oktober 1893 en wonende Damlaan 9 te Schiedam, die van 14 september 1923, met enkele onderbrekingen, tot 30 april 1932 bij de N.W. en van 22 januari 1937 af bij de R.D.M. werkzaam was.

H. OLDENHOF,

magazijnknecht, geboren 20 oktober 1893 en wonende Ring 180 te Pernis, die van 20 maart 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M. en

C. THIBAUT,

electrisch lasser, geboren 19 april 1894 en wonende Beverstraat 100 b te Rotterdam, die van 27 augustus 1943 af werkzaam was bij de R.D.M.

IN MEMORIAM

Op 19 april 1959 overleed de heer

J. H. KNOOPS,

electrisch lasser, geboren 24 maart 1912 en gewoond hebbende Grondherendijk 59 b te Rotterdam. Hij was van 26 augustus 1946 af werkzaam bij de R.D.M.

Hij ruste in vrede.